

Forord til andre og reviderte utgave av *Fra englisç til English*

Først vil jeg takke alle som har skrevet til meg etter at den første utgaven kom ut, for å uttrykke at de liker boken. Det har vært varmen og oppmuntrende å se at mange har hatt så stor glede av en bok om engelsk språkhistorie at de har tatt seg bryet med å skrive til meg og fortelle om det. Hun som ble rørt til lykksalighetens tårer og følte at hun etter femti år hadde fått en sjelevenn da hun leste at også jeg synes navnet *Aliénor d'Aquitaine* er verdenshistoriens vakreste. Han som skulle ønske at han hadde hatt denne boken å lese den gangen han sto på terskelen til høyere utdanning. Hun som har lest boken tre ganger og ledd på seg søvnløshet. Det var festlig at Tom Egeland, på en nokså ... kreativ ... måte, brukte informasjon fra den i romanen *Lasaruseffekten*. Den så jeg ikke komme. At noen kunne tenkes å ha denne boken som sin favorittbok, kunne jeg heller aldri forestilt meg da jeg skrev den. Det er også stas at boken har blitt ekserpert for *Det Norske Akademis ordbok* (NAOB), slik at ordboken nå inneholder mange sitater fra den.

For denne andre utgaven har jeg gått gjennom hele boken og oppdatert der det var nødvendig. Forskningen går fremover, ny informasjon dukker opp, og feil kommer til syne. For eksempel var jeg så overbevist om at det heter *sonette* på norsk at jeg aldri tenkte på å sjekke det, men det heter faktisk *sonett*. Jeg beklager denne uvitenheten, men jeg vokste opp på et fergested i Nord-Norge uten tilgang til Shakespeare. Chamberlain sa ikke *Peace in our time*, som de fleste, inkludert meg, har trodd, men *Peace for our time*. Preposisjoner skal man ikke kimse av. Pronomenene *they*, *their* og *them* er sannsynligvis ikke lån fra skandinavisk likevel, ifølge fersk forskning, så vår skandinaviske selvfølelse har nå fått seg en uventet knekk.

De største endringene er i kapittel 10, 11 og 12, hvor enkelte avsnitt er byttet ut med nye. Blant annet har jeg samlet på anglisismer en stund, og noen av disse er tatt med her. Et par steder har jeg konsultert andre og nyere utgaver av originaltekster og derfor endret eksemplene en smule. Og jeg har ellers omformulert og lagt til og trukket fra litt her og der. Jeg takker dem som har gitt meg nyttige tilbakemeldinger og informasjon i forbindelse med denne utgaven: John Ole Askedal, Andrew Cooper, Kjell Gulbrandsen, Elise Kleivane, Carina Nilstun og Ronny Spaans.

Dette blir nok den siste utgaven av boken, så eventuelle gjenværende upresisheter kommer til å bli stående for alltid, som et monument over menneskeartens begrensninger. Vi får leve med det og håpe at det er få av dem. Men først og fremst håper jeg at boken kan fortsette å være til glede og inspirasjon for dem som liker språk og språkhistorie, og for dem som ikke visste at de likte det før de hadde lest boken.

Oslo, desember 2021

Kristin Bech